

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15083/2022
25.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ... – ..., чији је заједнички пуномоћник Сретен Богдановић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., место ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 965/22 од 25.05.2022. године, у седници одржаној 25.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужила изјављена против одбијајућег дела става првог изреке и ставова другог, трећег и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 965/22 од 25.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 324/19 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужила и утврђено да је ништав уговор о поклону закључен између ГГ из ..., као поклонодавца и ВВ1 из ..., као поклонопримца, овереног пред Општинским судом у Лебану Ов бр. .../... од 04.12.1996. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА па је утврђено према туженом да је она по основу стицања у брачној заједници и наслеђе иза смрти свог супруга покојног ГГ1, сувласница породичне стамбене куће саграђене на кп. бр. .../... к.о. ... у делу од 4/6 и сувласница по основу наслеђа иза смрти свог супруга покојног ГГ1 у делу од 1/6 на кп. бр. .../..., њива 4 класе површине 4,18 ари, уписана у лн. бр. ... к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужила по основу ове пресуде код надлежне Службе РГЗ СКН Бојник упише као сувласник на предметним непокретностима. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ па је према туженом утврђено да је она по основу наслеђа иза смрти свог оца покојног ГГ1, сувласница у делу 1/6 на породичној стамбеној згради саграђеној на кп. бр. .../... к.о. ... и сувласница по основу наслеђа иза смрти свог оца покојног ГГ1 у делу од 1/6 на кп. бр. .../..., њива 4 класе површине 4,18 ари уписане у лн. бр. ... к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужила по основу ове пресуде код надлежне Службе РГЗ СКН Бојник упише као сувласник на предметним непокретностима. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужилама накнади трошкове парничног поступка у износу од

314.265,00 динара, а уколико исте не исплати у остављеном року, тужени је обавезан да на досуђени износ трошкова у случају доцње плати тужиљама законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 965/22 од 25.05.2022. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Лебану П 324/19 од 08.12.2021. године и пресудио тако што је делимично усвојио тужбени захтев тужиља против туженог и утврдио да је ништав уговор о поклону закључен између ГГ из ..., као поклонодавца и ВВ1 из ..., као поклонопримца, овереног пред Општинским судом у Лебану Ов бр. .../... од 04.12.1996. године у односу на $\frac{1}{2}$ непокретности које су предмет уговора, док је тужбени захтев тужиља којим су тражиле да се утврди да је наведени уговор о поклону ништав и за преосталу $\frac{1}{2}$ непокретности које су предмет уговора, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА против туженог којим је тражила да се утврди да је она по основу стицања у брачној заједници и наслеђе иза смрти свог супруга покојног ГГ1, сувласница породичне стамбене куће саграђене на кп. бр. .../... к.о. ... у делу од 4/6 и сувласница по основу наслеђа иза смрти свог супруга покојног ГГ1 у делу од 1/6 на кп. бр. .../..., њива 4 класе површине 4,18 ари уписана у лн. бр. ... к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиља по основу ове пресуде код надлежне Службе РГЗ СКН Бојник упише као сувласник на предметним непокретностима. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ против туженог којим је тражила да се утврди да је она по основу наслеђа иза смрти свог оца покојног ГГ1, сувласница у делу 1/6 породичне стамбене зграде изграђене на кп. бр. .../... к.о. ... и сувласница по основу наслеђа иза смрти свог оца, покојног ГГ1 у делу од 1/6 на кп. бр. .../..., њива 4 класе површине 4,18 ари уписане у лн. бр. ... к.о. ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиља по основу ове пресуде код надлежне Службе РГЗ СКН Бојник упише као сувласник на предметним непокретностима. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против одбијајућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су изјавиле благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиља. Трошкове ревизијског поступка је тражио опредељено.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни друге битне повреде прописане одредбом члана 407. став 1. тачка 3. истог Закона, на које ревиденти у ревизији неосновано указују.

Према чињеничном стању утврђеном на расправи пред другостепеним судом, тужиља АА је супруга, тужиља ББ ћерка, а тужени ВВ син, покојног 1, бившег из ... који је преминуо 18.01.2012. године. Уговор о поклону непокретности, који је предмет овог спора, закључен је 04.12.1996. године између поклонодавца ГГ1 и поклонопримца

ВВ (туженог) који се у свом исказу изјаснио да је тај уговор закључен без његовог знања и да га је, у његово име, закључио рођени брат његове мајке. Предмет уговора је кп. бр. ..., кућа и зграда површине 0,89 ари, као и двориште површине 4,24 ара, што укупно износи 5,13 ари. Законски наследник покојног ГГ1, бившег из ... је и његова ћерка ДД рођена ... године, у браку ГГ1 и ЂЂ, рођене ЂЂ1, који је закључен 01.03.1969. године. Парцела из предметног уговора о поклону кп. ... која је била уписана у пл. бр. ... к.о. ..., настала је новим премером из 1987. године, који је неважећи и одговара првобитном положају парцеле важећег премера кп. бр. .../... .

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је тужбени захтев тужила за утврђење ништавости предметног уговора о поклону, у делу од $\frac{1}{2}$ који представља заоставштину поклонодавца, покојног ГГ1, бившег из ..., одбио налазећи да је предмет уговора о поклону одредив у смислу одредбе члана 46. став 2. Закона о облигационим односима, пошто је парцела из уговора о поклону кп. бр. ... која је била уписана у пл. бр. ... к.о. ..., настала новим премером из 1987. године, који је неважећи али одговара првобитном положају парцели важећег премера кп. бр. .../... јер се на основу облика и положаја парцеле кп. бр. .. и положаја парцеле кп. бр. .../... јасно види и доказује, налазом вештака геометра, да се ради о једној те истој парцели. Тужбени захтев тужила за утврђење њиховог права сувласништва на предметним непокретностима, другостепени суд је одбио применом одредбе чл. 210. и 211. став 2. Закона о парничном поступку, налазећи да се ради о јединственим супарничарима а да тужбом тужила нису обухваћени сви законски наследници покојног ГГ1 из ..., односно његова ћерка ДД.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је тужбени захтев тужила правилно одбио због непостојања потпуне пасивне легитимације.

Нужно супарничарство прописано је одредбом члана 211. Закона о парничном поступку, тако што постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа (став 1). Ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев, као неоснован (став 2). О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3).

Нужни супарничари у поступку који за предмет има утврђење ништавости уговора су обе уговорне стране, као учесници тог материјалноправног односа, што значи да су тужиле тужбом за утврђење ништавости предметног уговора о поклону непокретности закљученог 04.12.1996. године и овереног пред Општинским судом у Лебану под бројем Ов бр. П .../... од 04.12.1996. године (који спада у категорију тзв. непостојећих јер га није закључио поклонопримац) морале да обухвате, поред поклонопримца (туженог) и све правне следбенике покојног поклонодавца, што значи и његову ћерку ДД, а нису тако поступиле, пошто ДД није странка у овој парници. По тужби тужила за утврђење њиховог сувласничког удела на имовини која представља заоставштину покојног ГГ1, бившег из ..., нужни супарничари су сви његови законски наследници јер заоставштина прелази по сили закона на оставиочеве наследнике у тренутку његове смрти, на основу одредбе члана 212. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“, број 46/95) тако што, до деобе, на заоставштини постоји заједничка имовина свих законских наследника оставиоца. Пошто законски наследник покојног ГГ1, бившег из ..., његова ћерка ДД, није обухваћена тужбом тужила, следи

да је другостепени суд правилном применом одредбе члана 211. став 2. Закона о парничном поступку, њихов тужбени захтев одбио као неоснован.

Наводима ревизије тужила о томе да је наступила преклузија за предлагање доказа о постојању још једног наследника покојног ГГ1, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, имајући у виду да о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности, на основу одредбе члана 211. став 3. Закона о парничном поступку, док су наводи ревизије тужила о томе да ДД може своје наследно право да оствари у било ком моменту јер право наследника да захтева заоставштину не застарева, без утицаја на одлучивање.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Трошкови туженог на име ангажовања пуномоћника – адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе, нису били потребни ради вођења парнице на основу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић